

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេហុកសិបបុរាមួយ

ការបរិកសម្ភង់នៃសម្បត្តិវត្ថុបុរាណៈ ពលរដ្ឋនៃការបោះត្រា
ក្នុងរៀងចុងក្រុងរោយ និងការហៅឲ្យចេញពីហាបីឡន

Jeff Pippenger
2024-01-30

អត្ថបទនៃលៃយន្តមានពិការណ៍ក្នុងអត្ថបទមុន មានបុរាណសាសន៍ថា
«ការចាក់បង្កូរដ៏ធំធេងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨ «នឹងមិនមកឡើយ
ទាល់តែយើងមានបុរាណសាសន៍នៃការបំភ្លឺ ដល់ដឹងដោយបទពិសោធន៍ថា
ការផ្ទេរជាអនុក្រមការងារជាមួយព្រះ មានន័យដូចម្តេច»។ ប៉ុន្តែ សេចក្តីសន្និដ្ឋានគឺថា
នៃពេល «យើងមានការលះបង់ខ្លួនទាំងស្រុង ដោយអស់ពីចិត្ត
ចំពោះការបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ព្រះនឹងទទួលស្គាល់ការពិតនោះ
ដោយការចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដោយឥតកំណត់»។ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃ
«ការចាក់បង្កូរដ៏ធំធេង» នេះ បង្កប់ន័យថា មានការចាក់បង្កូរមួយដែលគិតជា
(ការវាស់កំណត់)។

នៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ទេវតាមានប្រទានភាពនៃវិវរណៈ ១៨ មានចុះមក
ប៉ុន្តែ «ភាគធំបំផុតនៃពួកជំនុំ» នៃពេលនោះ ហើយនៃតែ
«មិនមែនជាអនុក្រមការងារជាមួយព្រះទេ»។ នៃចន្លោះថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
និងចំណុចនៃព្រះទ្រង់បញ្ជាក់ថា ទីបំផុតមានក្រុមមួយដែលមានឈ្មោះ
«ការលះបង់ខ្លួនទាំងស្រុង ដោយអស់ពីចិត្ត ដល់ការបម្រើព្រះគ្រីស្ទ» នោះ
ក្នុងរៀងចុងក្រុងរោយត្រូវបាន «វាស់វែង» ការជំនុំជម្រះអនុក្រមកំណត់ឡើង
ហើយការជំនុំជម្រះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងដំណាក់កាលនៃព្រះ។

ក្នុងជំពូកទីបំប៉ននៃវិវរណៈ មានកំណត់សំឡេងពីរ ដែលបង្កើតឡើង មានបុរាណសាសន៍ថា
ជាការអំពាវនាវពីរដល់ពួកជំនុំ។ សំឡេងទីពីរ (ការអំពាវនាវ)
គឺជាការអំពាវនាវឲ្យចេញពីហាបីឡន
ដល់កំណត់ឡើងនៃពេលចាប់ផ្តើមនៃអំពាវនាវដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។
សំឡេងទីមួយមានមកដល់នៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។
ការចាក់បង្កូរនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៃពេលនោះ គឺត្រូវបាន
«វាស់» ពីព្រោះដំបូងព្រះគ្រីស្ទត្រូវការសម្ភាសបុរាណសាសន៍
ដល់នៃទីបំផុតនៃចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ពួកគេ «ឥតវាស់»
ខណៈដែលទ្រង់លើកពួកគេឡើងជាទង់សញ្ញាមួយក្នុងម៉ោងនៃការញ្ជួយដ៏ធំ។
ក្រុមនោះត្រូវការការបន្តសុទ្ធ មុនពេលសំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈជំពូកទីបំប៉នបន្តឡើង
ពីព្រោះពួកគេគឺជាអ្នកដែលនឹងប្រកាសសារនោះ។

នៃក្នុងការខកចិត្តលើកទីមួយនៃរដូវនិទាយរដូវ ឆ្នាំ 1844
ពួកប្រតិភូមានក្រុមជាប្រតិភូតែងតែបំភ្លឺ ហើយអ្នកស្រុកនោះត្រូវបានដល់នៃពេល
នោះមានយើងខ្លួនឯងស្ថិតនៅក្នុងពេលនោះ
មានតំណាងឲ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់អ្នកដែលកាលមុនមិនមែនជាស្រុករបស់ព្រះ។ នៃថ្ងៃទី
11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ទេវតាមានប្រទានភាពនៃវិវរណៈ ជំពូក 18 មានចុះមក
ហើយជំហានទីមួយនៃការសម្ភាស

និងការលើកឡើងនូវព្រះវិហារចុងចុងរបស់ព្រះហស្តចាប់ផ្តើម
ហើយវាបានចាប់ផ្តើមដោយការសាកល្បងអាងរនេទីសីមលាវឌីស។ នៅថ្ងៃទី 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ជំហានទីពីរនៃដំណើរការសាកល្បងបានចាប់ផ្តើម។
នៅពេលព្រះគ្រីស្ទទទួលបុណ្យជ័យជម្នះ
ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដំណើរការបំបែកអីស្រាអែលបុរាណ
ដោយនៅពេលនោះទ្រង់បានផ្ទេរវិស័សសិស្សដំបូងៗ
ដល់ជាគ្រូរបស់ព្រះវិហារគ្រីស្ទទានដល់ទ្រង់កំពុងសង់ឡើងក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រនោះ។

នៅដើមកិច្ចបង្ហាញរបស់ពេលវេលាឆ្នាំកន្លះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់បានសម្ភាសព្រះវិហារ
ដល់ទ្រង់បានកំណត់ថាជា «ដំណាក់កាលប្រតិបត្តិការរបស់ទ្រង់»
ហើយនៅចុងកិច្ចបង្ហាញរបស់ទ្រង់ កាលទ្រង់បានសម្ភាសព្រះវិហារជាលើកទីពីរ
និងជាលើកចុងក្រោយ សេចក្តីបុរាណរបស់ទ្រង់គឺ
«ផ្ទះរបស់អូនករាល់គ្នាគួរឱ្យមានទុក្ខយុទ្ធសាស្ត្រនៃស្នាដៃដ៏ធំ»។
បុរាណស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមិនប្រក្រតីបំផុតរបស់ទ្រង់គួរឱ្យមានបង្កកើតឡើងជា
«ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់»។ នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យគួរឱ្យមានអន្តរក្រម
រចនាសម្ព័ន្ធជាមួយមុខរបស់ពួកជំនុំសេដ្ឋកិច្ច អង្គការទីស្តីការ នឹងនៅស្ថិតនៅជុំវិញ។

ពុទ្ធិសាសនាមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចយ៉ាងធំ; ហើយផែនដីបានភ្លើងឡើងដោយសារសិរីល្អរបស់គាត់។
ហើយគាត់បានស្រុកដោយអំណាច ដោយសំឡេងខ្ពស់ថា
ហើយឡូនដ៏ធំបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ
ហើយបានក្លាយទៅជាដំណុំដីរបស់អារក្ស» (វិវរណៈ 18:1, 2)។
នេះគឺជាសារដូចគ្នានឹងសារដែលបានប្រគល់ដោយទេវតាទីពីរ។ ហើយឡូនបានដួលរលំ «ពីព្រោះ
នោះបានឱ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ជីកស្រែនៃសេចក្តីក្រោធនៃអំពើបុរាណចាកសីលធម៌
របស់នាង» (វិវរណៈ 14:8)។ សុំនោះជាអ្វី?—គឺជាគោលលទ្ធផលនៃពិភពរបស់នាង។
នាងបានប្រគល់ដល់លោកីយនូវចុងសែបុរេមិនពិតមួយ
ជំនួសចុងសែបុរេមិនពិតប្រាកដក្នុងទីបួន ហើយបាននិយាយសារឡើងវិញនូវពាក្យកុហកដ៏
ល្អិតល្អន់បានប្រាប់អំពីដំណើរដំបូងនៃស្ថានអង្គនៃ—អមតភាពតាមធម៌ជាតិនៃព្រះ
លើង។ កំហុសជាច្រើនទៀតដែលមានបុរាណដូចគ្នា
នាងបានផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងទូលំទូលាយ
«ដោយបង្កើនបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សទុកជាគោលលទ្ធផល» (ម៉ាថាយ 15:9)។

«នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមកិច្ចបង្ហាញជាសាធារណៈរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានសម្ភាសព្រះវិហារពីការបំពានដ៏អាស្រូវប្រមាថដល់ភាពបរិសុទ្ធជាមួយ
ក្នុងចំណោមអំពើចុងក្រោយៗនៃកិច្ចបង្ហាញរបស់ទ្រង់
គឺការសម្ភាសព្រះវិហារជាលើកទីពីរ។ ដូច្នេះ
ក្នុងកិច្ចបង្ហាញក្រោយសម្រាប់ការព្រមានដល់លោកីយ
ការអំពាវនាវពីរដាច់ដោយឡែកគួរឱ្យមានផ្ទៃក្រហមកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
សាររបស់ទេវតាទីពីរគឺ៖ “ហើយឡូនបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ គឺទីក្រុងធំនោះ ពីព្រោះ
ព្រោះនាងបានឱ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ជីកស្រែនៃសេចក្តីក្រោធនៃសារអំពី
ពិធីកុហករបស់នាង” (វិវរណៈ 14:8)។
ហើយនៅក្នុងសម្រុកយ៉ាងខ្ពស់នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ
មានសំឡេងមួយគួរឱ្យមានព្រឹត្តិស្ថានសួគ៌ ដោយពោលថា៖ “វាគួរឱ្យមានអញ្ជើញ

ចូរចេញពីនាងមក ដើម្បីបិទកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហិង្សារបស់នាង
ហើយដើម្បីបិទកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានឧបសគ្គមួយរបស់នាងឡើយ។
ដូច្នេះអំពើហិង្សារបស់នាងមានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ” (វិវរណៈ 18:4, 5)»។ Review and
Herald, December 6, 1892.

ការសម្ភាសនាព្រះវិហារលើកទីមួយ សរុបគ្នានឹងសំឡេងទីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់បួនបី
ហើយសំឡេងទីពីរ
គឺជាសម្តែងយ៉ាងខ្ពស់នៃសេចក្តីរីករាយច្រើនបំផុតរបស់ព្រះឲ្យចេញពីហឫទ័យ។ ខ១ ដល់
ខ៣ មានសម្តែងទៅលើការជំរុញនៃទីក្រុងញូវយ៉កក្នុងឋានភាពនៃបោះទម្រង់ចុះ។
ការនោះមានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយការសម្ភាសនាព្រះវិហារលើកទីមួយ ឬការហៅលើកទីមួយ
ក្នុងចំណោមការហៅពីរដល់ពួកជំនុំ ត្រូវបានប្រកាសឡើង។
ការហៅលើកទីមួយមានចាប់ផ្តើមនៅពេលព្រះគ្រីស្ទទទួលបានបុណ្យជ័យជំនះ
នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះពីស្ថានសួគ៌
ហើយការសាកល្បងសម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណមានចាប់ផ្តើម។ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ ការសម្ភាសនាព្រះវិហារលើកទីមួយ ឬការហៅលើកទីមួយ
ក្នុងចំណោមការហៅពីរដល់ពួកជំនុំ ត្រូវបានផ្ទេរឡើងដល់ចលនាមីលលើក។

នៅពេលនោះ ភ្នំលៀងចុងក្រោយ
និងការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បូរនៃសេចក្តីប្រសើរពាន់នាក់ មានចាប់ផ្តើមឡើង
ដោយភ្នំជាប់ជាមួយនឹងឆាកចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត។
ក្នុងឆាកចុងក្រោយទាំងនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវបានគំរាងថាជាការលុបចេញអំពីហិង្សារបស់អ្នកសម្តែងត្រង់ពីសង្គ្រោះអំពីហិង្សា
ឬជាការលុបចេញឈ្មោះរបស់អ្នកគ្រីស្ទានដែលប្រកាសខ្លួនពីសង្គ្រោះដ៏រឹងមាំ។
រយៈពេលនោះឯង គឺជារយៈពេលនៃការបោះត្រាលើភ្នំលៀងចុងក្រោយ
ពីព្រោះព្រះនឹងចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយឥតកម្រិត
តែនៅពេលពួកជំនុំបរិសុទ្ធបំណុំនោះ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអំពើហិង្សាដល់
ការចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងឥតកម្រិត។

«បងប្អូនទាំងឡាយ អ្នកកំពុងផ្ទេរអំពីខ្លួនក្នុងកិច្ចការដ៏ធំនៃការរៀបចំ?
អស់អ្នកដែលកំពុងប្តូរជាមួយលោកិយ កំពុងទទួលយកទម្រង់បែបលោកិយ
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ។
អស់អ្នកដែលមិនទុកចិត្តលើខ្លួនឯង ដែលកំពុងបន្តទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ
ហើយកំពុងបន្តសុទ្ធពរលឹងរបស់ខ្លួនដោយការគោរពតាមសច្ចេកិច្ច
អ្នកទាំងនេះកំពុងទទួលយកទម្រង់បែបស្ថានសួគ៌
ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ត្រូវបានបោះត្រាលើផ្ទះរបស់ពួកគេ។
នៅពេលគ្រីស្ទត្រូវបានប្រកាសចេញទៅ ហើយសុំនាមត្រូវបានបោះបិទ
នោះអត្តចរិតរបស់ពួកគេនឹងនៅបរិសុទ្ធ និងឥតសៅហ្មងអស់កល្បជានិច្ច»។
Testimonies, volume 5, 216.

«កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលលោកិយអំពីអំពើហិង្សា
អំពីសច្ចេកិច្ចសុចរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ។
លោកិយអាចត្រូវបានព្យាបាលបានតាមវិធីបំណុំនោះ
គឺដោយយើងអ្នកដែលជឿសច្ចេកិច្ច ត្រូវបានបរិសុទ្ធដោយសច្ចេកិច្ច»។

ហើយប្រព្រឹត្តតាមគោលការណ៍ខ្ពស់ និងបរិសុទ្ធ ដោយបង្ហាញយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់នូវ
បន្ទាត់នៃការបង្កើតរាងអនក្នុងក្រុងតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងអនក្នុងក្រុងឈូលីបញ្ញត្តិទាំងនោះនៃក្រុមរាងដើមរបស់ខ្លួន។
ការបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណ
បង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវភាពខុសគ្នារវាងអនក្នុងក្រុងមានត្រូវរបស់ព្រះ
និងអនក្នុងក្រុងតាមផ្ទះសែមុរកក្នុងក្រុងឈូលី។ នៅពេលការសាកល្បងមកដល់
នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា សញ្ញារបស់សត្រូវគឺជាអ្វី។
វាគឺជាការកាន់កាប់នៃអំពើអាក្រក់។ អនក្នុងក្រុង បន្ទាប់ពីបានឮសូរចេញពីក្រុងហើយ
នោះតែបន្តបាត់ទុកផ្ទះនេះជាបរិសុទ្ធ
នោះកំពុងកាន់កាប់ក្នុងខោរបស់មនុស្សនៃអំពើហាប
ដែលបានគិតថានឹងផ្តល់បុគ្គលិកលេខ និងកុរិយានីយ៍»។ Bible Training School,
December 1, 1903.

អសោយកំណត់សម្គាល់ «ផ្ទះនៃខ្មែរខាងកើត» ដែលលោកក៏ហៅថា
«ខ្មែរខាងកើត» ដ៏ គឺជាខ្មែរដែលត្រូវបានទប់ឃាត់ (stayeth) ថា ជាចំណុចដែល
«ការរស់រវើក» ចាប់ផ្តើម។

ពេលទ្រង់បណ្តាលឲ្យវាលូតចេញ ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យតាមខ្លួន;
ទ្រង់បង្កើតខ្មែរខាងកើតរបស់ទ្រង់នៅផ្ទះនៃខ្មែរខាងកើត។ ដូច្នេះហើយ
អំពើទុច្ចរិតរបស់យ៉ាកុបនឹងត្រូវបានសម្អាតចេញ;
ហើយនេះគឺជាផលទាំងអស់សម្រាប់ដកហាបរបស់គេចេញ គឺនៅពេលដែលគេរើសចម្រើន
អស់នៃអោសនៈឲ្យដូចជាផ្ទះសង្កេតត្រូវបានកម្ទេចជាប់ណែនាំ នោះបង្កគោលអោសវា
នឹងរួបរួមទាំងឡាយនឹងមិនអាចឈរឡើងបានឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា
ទីក្រុងដែលមានការពារនឹងត្រូវសង្កេតផ្ទះ ហើយទីលំនៅនឹងត្រូវបោះបង់ចោល
ទុកឲ្យដូចជាទីហោសថានៈ នៅទីនោះ កូនគោនឹងស៊ីស្កមៅ
ហើយនៅទីនោះវានឹងដកចុះ និងស៊ីបំផ្លាញមករបស់វា។
កាលណាមករបស់វាសង្កេតហើយ វានឹងត្រូវបំបាក់ចេញៈ សុភ័យនឹងមក
ហើយយកវាទៅដុតដោយក្នុងដី;
ដូច្នេះជាប្រជាជនដែលឥតមានការយល់ដឹងឡើយៈ ហេតុនេះ
អង្គក្នុងក្រុងបង្កកើតពួកគេ នឹងមិនអាណិតមកតាពួកគេទេ
ហើយអង្គក្នុងក្រុងបង្កកើតពួកគេ នឹងមិនបង្ហាញព្រះគុណដល់ពួកគេឡើយ។
ហើយនៅផ្ទះនោះ នឹងកើតមានថា ព្រះអម្ចាស់នឹងវាយបោកចេញ
ចាប់ពីបុរាណនៃនូវ រហូតដល់អូរនៃស្រុកអស៊ីរុទ្ធ
ហើយអនក្នុងក្រុងនឹងត្រូវប្រមូលមក ម្នាក់មួយៗ ឱ្យចូលទៅអីស្រាអែលហើយ។
ហើយនៅផ្ទះនោះ នឹងកើតមានថា ក្នុងដីនឹងត្រូវផ្តល់ឡើង
ហើយពួកអនក្នុងក្រុងនឹងត្រូវបាននាំទៅស្រុកអស៊ីរុទ្ធ
និងពួកអនក្នុងក្រុងបណ្តាញចេញនាំទៅស្រុកអស៊ីរុទ្ធ នឹងមក
ហើយផ្សាយបង្កគំរាមអម្ចាស់នៃលើកនៃបរិសុទ្ធ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ អសោយ
27:6-13។

«ខ្មែរខាងកើត» គឺជាអំណាចដែលផ្ទុកឲ្យ «នាវានៃថោរស៊ីស» លិចចុះ
ហើយនាំមកនូវការជំនុំជម្រះលើស្រីពស្តេយ្យនៃទីរុសៈ «ខ្មែរខាងកើត»
គឺជាអំណាចដែលផ្ទុកឲ្យស្តេចទាំងឡាយភ័យខ្លាច។ «ខ្មែរខាងកើត»
គឺជាអ្វីដែលនាំមកនូវគ្រោះ «ខ្មែរក្នុងក្រុងបំផ្លាញ» មកលើអស៊ីរុទ្ធ
ដែលបង្កឲ្យមានអត្ថបុណ្យបុរាណវិទ្យា នាពេលយ៉ូសែប

និងជាវោសមាននាំពិភពលោកទាំងមូល (អស៊ីប) ឲ្យសុចិត្តក្រោមទាសភាព ហើយក៏ជា «ខ្យល់ខាងកើត» ដ៏រំលោភនាំមកនូវ «កណ្តុប» ដ៏លើសលែងលាញ់អ្វីៗទាំងអស់ ក្នុងអំឡុងពេលការងារចេញពីអស៊ីប។ អ៊ីស្លាម គឺជា «ខ្យល់ខាងកើត»។

ចលនាកំណែទម្រង់នៃនាយព្រះគម្ពីរ បង្ហាញថា ចលនាកំណែទម្រង់នីមួយៗ មានបុរាណបទពិសេសផ្ទាល់របស់ខ្លួន។

បុរាណបទនៃចលនាកំណែទម្រង់របស់មួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់ គឺសាសនាអ៊ីស្លាម។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេនាទីប៊ី

មានរាយការណ៍ស្តីពីទិដ្ឋភាពនៃដី ហើយ George W. Bush “ទីពីរ”

ក៏បានដាក់ការបញ្ចប់ឯកសារលើ “ខ្យល់ខាងកើត”។ នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នោះ

ដូចដែលបងស៊ី White បានកត់ត្រា នៅពេលអគារជំរុញទីក្រុង New York

ត្រូវបានបំផ្លាញធុរកិច្ចរំលោភ: ១៨ ខ ១ ដល់ ៣ បានសម្រេច។ ខាងលើនេះ

តំណាងឲ្យសំឡេងទីមួយក្នុងចំណោមសំឡេងពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨។ សំឡេងទីពីរ

សុចិត្តនៅក្នុងខ ៤ ហើយវាបញ្ជាក់ពីការហៅឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន

ដដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។

សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេនាទីប៊ី ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយទេវតាទាំងបួននៃវិវរណៈ ជំពូក ៧

ខណៈពេលដែលមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់ កំពុងត្រូវបានបោះត្រា។

«ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ជាព្រះដែលមានព្រះទ័យប្រចណ្ឌ

ប៉ុន្តែទ្រង់អត់ធ្មត់យូរចំពោះអំពើហាប

និងការរំលោភរបស់វាសុទ្ធជាមួយនឹងនៅក្នុងជំនាន់នេះ។

បុរសនិប្បិទសុទ្ធរបស់ព្រះមានដើរតាមឱវាទរបស់ទ្រង់

កិច្ចការរបស់ព្រះនឹងមានវិភាគមុន ហើយសារនៃចេកុក្កិពិតនឹងត្រូវបាននាំទៅដល់

មនុស្សទាំងអស់ដែលរស់នៅលើផ្ទៃដីនៃដីទាំងមូល។

បុរសនិប្បិទសុទ្ធរបស់ព្រះមានជឿទ្រង់ ហើយមានបុរសវិភាគតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់

បុរសនិប្បិទក្នុងក្រោមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ទេវតាមិននឹងមកហោះកាត់មួយ

ដោយនាំសារទៅកាន់ទេវតាទាំងបួនដែលត្រូវបញ្ចេញខ្យល់ទាំងបួនឲ្យបក់លើដីនៃដី

ទាំងស្រុងថា «ចាសិន ចាសិន ខ្យល់ទាំងបួនកុំឲ្យបក់លើដីនៃដីឡើយ

ដរាបណាខ្ញុំបានបោះត្រាលើផ្ទៃដីសន្តិភាពក្នុងក្របខ័ណ្ឌរបស់ព្រះសិន» នោះទេ។ ប៉ុន្តែ

ដោយព្រះបុរាណជនមិនស្គាល់បង្កគាប់ មិនដឹងគុណ មិនបរិសុទ្ធ

ដូចជាអ៊ីស្លាមដែលពិបាកណា នោះពេលវេលាត្រូវបានពន្យារឲ្យរង់ចាំ

ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចស្រាវជ្រាវក្រោយនៃព្រះគុណមក្រោយ

ដែលត្រូវបុរសដោយសំឡេងខ្លាំង។ កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានរារាំង

ហើយពេលវេលានៃការបោះត្រាត្រូវបានពន្យារពេល។

មនុស្សជាច្រើនមិនទាន់បានឮសូចនាករពិតទេ។

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឱកាសឲ្យពួកគេបានឮ ហើយមានបុរសចិត្ត

ហើយកិច្ចការដ៏ធំរបស់ព្រះនឹងបន្តតទៅមុខ»។ Manuscript Releases, volume 15, 292.

អស់អ្នកដែលត្រូវបានបោះត្រា គឺត្រូវបានបោះត្រាមុនចាប់ផ្តើមអាទិត្យ

ពីព្រោះពិភពលោកអាចត្រូវបានព្រះបាទ ហើយដូចនេះត្រូវបានហៅឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន

ដោយការយឺតយ៉ាវ និងសុភ័យនៅក្នុងវិបត្តិចាប់ផ្តើមអាទិត្យ

ដោយមានត្រូវរបស់ព្រះ។ ការបោះត្រានៃមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់

បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ប៉ុន្តែពេលវេលានៃការបោះត្រា

ត្រូវបានពន្យារ។

ពួកហ្វាស៊ីស្ទនិងអង្គការនិយាយទៅកាន់ជំនាន់ចុងក្រោយ
ហើយអត្ថបទនេះត្រូវបានយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ជំនាន់ចុងក្រោយបំផុត។
នៅក្នុងជំនាន់ចុងក្រោយនេះ បុរាណសុត្ររបស់ព្រះមិនមាន «ដើរតាមឱវាទរបស់ទ្រង់» ទេ
ហើយដោយហេតុនោះ ពលរដ្ឋនៃការបោះត្រាត្រូវបានរាំងខ្ទប់ និងពន្យារពេល។
វាត្រូវបានពន្យារពេល និងរាំងខ្ទប់ដោយសក្តានុពលដែលឡើងពីអនុលង់គុមានហត្ថ
ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ដែលបានសម្រាប់ហ្វាស៊ីស្ទពីរ។ សក្តានុពលនោះ
ក្នុងសម័យបដិវត្តន៍ហាវ៉ា គឺជាអធិទេសនិយម ហើយវាបានជានិមិត្តរូបជាមុននៃចលនា
អធិទេសនិយមដែលត្រូវបាននាំចូលដោយពួកអ្នកដដែលបាននាំ «woke-ism»
មកក្នុងចលនា Future for America ដែលឡើងនេះកំពុងប្រឈមមុខនឹងពិភពលោក
ហើយបន្ទាប់មក Future for America ក៏បានឈប់ដើរតាមឱវាទរបស់ព្រះ ហើយបានអនុញ្ញាត
ឱ្យឥទ្ធិពលរបស់ពួកអ្នកដដែលលើកស្ទួយរបៀបវារៈសម័យទំនើបខាងក្រៅដូចគ្នា
របស់ពួកគេ បុរាណសុត្រដែលពួកអ្នកដដែលបានលើកស្ទួយការកំណត់ពេលវេលា
រាំងខ្ទប់ពលរដ្ឋនៃការបោះត្រា។

«រឿងជាច្រើនដែលបានបើកសម្តែងឱ្យឃើញដឹង
កំពុងប្រឈមនឹងគុណនៃកំណត់របស់ខ្ញុំ
ដល់ជំនាក់ដែលខ្ញុំស្មានថាមានដឹងថាត្រូវបង្កើនការចង្អុលដូចម្តេច។ ទោះយ៉ាងណា
ខ្ញុំមិនអាចសង្ឃឹមស្មោះត្រង់បានឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះពិរោធនៃចំពោះមនុស្ស
សដែលលើកខ្ពស់ឡើងកាន់ខ្ពស់និងឱ្យគ្រប់គ្រងលើមនុស្សសង្គមទី១ទៀត
ហើយអនុវត្តនៃការដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានថ្នាក់លើទោស។
ខ្ញុំភ័យពិតជាអំពើចំពោះការខ្វះការយល់ឃើញរបស់អ្នក
ថាព្រះមិនបានតែងតាំងមនុស្សទាំងនេះឡើយ លើសជាងដែលខ្ញុំអាចពណ៌នាបាន។
របៀបរបៀបចម្លើយនៃកិច្ចការទាំងឡាយនេះ គួរតែឆ្លើយតបអ្នកមានការព្រួយបារម្ភ
ពីព្រោះវាមិនមានការអនុម័តពីស្ថាប័នស្តីឡើយ។»

«ចិត្តសាច់ឈាមធម្មជាតិ មិនត្រូវនាំយកគោលការណ៍ដែលមានមនុស្ស
និងបង្កការខូចបំផ្លាញរបស់ខ្លួន ចូលមកក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះឡើយ។
មិនត្រូវមានការលាក់បាំងគោលការណ៍នៃចេតនាបស់យើងឡើយ។
សាររបស់ទេវតាទីបី ត្រូវឱ្យបុរាណសុត្ររបស់ព្រះបុរាណសុត្រឡើង។
វាត្រូវតែរីកសាយទៅជាសំឡេងយំខ្លាំង។
ព្រះអម្ចាស់មានពលរដ្ឋដែលបានកំណត់ទុកមួយ ដែលទ្រង់នឹងបញ្ចប់កិច្ចការនោះ;
ប៉ុន្តែពេលនោះជាពេលណា?
នៅពេលសេចក្តីពិតដែលត្រូវបុរាណសុត្រសម្រាប់ចុងក្រោយទាំងនេះ
ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយសក្តានុពលគ្រប់គ្រងជាតិសាសន៍ នោះទីបញ្ចប់នឹងមកដល់។
បុរសនិបត្តិអំណាចរបស់សាតាំងអាចចូលមកដល់ក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះផ្ទាល់
ហើយគ្រប់គ្រងអ្វីៗតាមដដែលរាងបាន
នោះពលរដ្ឋនៃការរៀបចំនឹងត្រូវបានពន្យារយូរចេញទៅ។»

«នេះជាការលាក់បាំងនៃចលនាទាំងឡាយដែលបានផ្ទុកឡើង
ដើម្បីបុរាណសុត្រនឹងបុរសទាំងនោះដែលព្រះបានចាត់ឱ្យមកជាមួយនឹងសារនៃព្រះពរ
សម្រាប់បុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់។ បុរសទាំងនេះត្រូវបានស្តាប់ខ្មាច់ចិត្ត។ ទាំងបុរសទាំងនោះ
និងសាររបស់ព្រះ ត្រូវបានមើលងាយ ដូចពិតប្រាកដដដែលនឹងព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់
ដែលត្រូវបានស្តាប់ខ្មាច់ចិត្ត និងមើលងាយ នៅក្នុងការយាងមកលើកទីមួយរបស់ទ្រង់។
មនុស្សដែលកាន់កាប់នៃទទួលខុសត្រូវត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសម្បត្តិដដែលៗ

ដល់សាតាំងមានបង្ហាញ។ ពួកគេហេតុអ្វីបានជាគ្រប់គ្នាគិតថាបង្ហាញនូវមនុស្ស
ដើម្បីបង្ហាញយកហេតុផល
និងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេឲ្យស្ថិតក្នុងរូបរាងគ្រប់គ្នារបស់មនុស្ស។ មានការខិតខំ
ខ្ពស់ដើម្បីបង្ហាញអ្នកបម្រើរបស់ព្រះឲ្យស្ថិតនៅក្នុងរូបរាងគ្រប់គ្នារបស់មនុស្ស
ដល់គ្រប់គ្នាដែលដឹង និងបុរាណប្រាសាទរបស់ព្រះ
ប្រទេសនៃរាជានុក្រមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
គោលការណ៍ទាំងឡាយមានកម្រិតចម្រើន ដល់មិនគួរតែហេតុអ្វីបានជាពួកគេដឹងឡើយ។
កូនមិនសូវបច្ចុប្បន្ននោះគួរតែរៀនរូបរាងបំប៉នដង្ហើម
តាំងពីវាដកដង្ហើមជាលើកដំបូងនៃជីវិត។
មនុស្សដល់មានកំណត់មានកំពុងប្រឆាំងនឹងព្រះ និងសច្ចក្រឹត្យពិត
និងអ្នកនាំសារដល់ព្រះអម្បាល់មានជ័យជំនះតាំង
ដោយរាងការងាររបស់ពួកគេតាមគ្រប់មធ្យោបាយដល់ពួកគេហើនប្រើ។
សូមពិចារណាថា តើមានគុណតម្លៃអ្វីខុសៗគ្នាមានកម្រិតចម្រើនពីបុរាណ
និងផែនការរបស់អ្នកទាំងឡាយដល់មានបន្ទាបសាររបស់ព្រះ ហើយដូចជាពួកអាចារ្យ
និងពួកផារីស៊ី មានមើលងាយប្រសទាំងនោះផ្ទាល់ ដល់ព្រះមានប្រើ
ដើម្បីបង្ហាញមកនូវពន្លឺ និងសច្ចក្រឹត្យពិត ដល់ស្រុករបស់ទ្រង់ត្រូវការ»។ The 1888
Materials, 1525.

រយៈពេលនៃការបោះត្រា ដល់មានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ត្រូវបានរៀបចំសុទ្ធ៖ ពីព្រោះតំណាងរបស់សាតាំងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចូលមកក្នុង
«ព្រះវិហាររបស់ព្រះ» ដំណាក់កាលនេះ។ បញ្ហាដែលត្រូវបានយល់ឃើញនេះ គឺថា
ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤ ព្រះវិហារមីឡីយ៉ាត់ត្រូវបានស្ថាបនាឡើង
ហើយនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ទូកនសែចក្រឹត្យពិតសព្វគ្រប់មានមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្នំលាមៗ។ ព្រះវិហារ និងពលកររបស់វា
ត្រូវបានហាសិជាន់ឈ្នួលអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
ហើយនៅពេលហាសិជាន់ទទួលបានប្រាក់សុំលាបរបស់វា
ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចការស្ថាបនាព្រះវិហារមីឡីយ៉ាត់ឡើងវិញ
ហើយនិមិត្តសញ្ញានៃព្រះវិហារនោះ គឺជាលេខស៊ែបបុរាណមួយ ដោយមានសាក្សីជាច្រើន។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១០ បានចុះមក
ហើយការជំនុំជម្រះនៃសាសនាប្រកួតប្រជែងបានចាប់ផ្តើម។ បុរសគ្រីស្ទបាននោះកំពុងត្រូវបាន
នាំឡើងមកដល់ទៀតយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់តាមអកុសលគ្រប់បុរាណ។

ក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺជា «ខ្យល់ខាងកើត» ដល់បំបាក់នាវារបស់គោតស៊ីស
ហើយបំផ្លាញទីក្រុងធំទីរួមនោះចុះ ហើយផ្ទុះឡើងស្ថិតចេញ
និងពាណិជ្ជករទាំងឡាយស្រុកឡើងបីដងថា «រទេនាហើយ រទេនាហើយ» (អាឡាស់ អាឡាស់)។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងបទគម្ពីរអសោយ ដល់យើងកំពុងពិចារណានេះ ថ្ងៃនៃ
«ខ្យល់ខាងកើត» គឺជាថ្ងៃដែលព្រះ «ទប់ខ្យល់ដ៏កាចសាហាវរបស់ទ្រង់»។
ក្នុងបទគម្ពីរនេះ «ខ្យល់ខាងកើត» ត្រូវបានទប់ស្កាត់
មិនឲ្យរាងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបីឡើយ;
ជាកិច្ចការមួយដល់មានសម្រេចក្នុងអំឡុងពេលនៃភ្នំលាមៗដូចជាក្រោយ។
ក្នុងបទគម្ពីរនេះ បុរាណបទអំពី «ខ្យល់ខាងកើត» ដល់ត្រូវបានទប់ស្កាត់
គឺកំពុងកំណត់សម្គាល់ភ្នំលាមៗដូចជាក្រោយ កិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី
និងការប្រមូលយកកូនចៅផ្សេងទៀតរបស់ព្រះ ដល់ស្ថិតនៅក្នុងហាប៊ីឡូន ចម្រើន។

ក្នុងអំឡុងពេលនោះ ទេវតាទាំងបួនកំពុងកាន់ខ្យល់ទាំងបួនទុក
ក្នុងពេលនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយរយសំបែបបួនពាន់នាក់។

ហើយក្រោយពីការទាំងនេះ ខ្ញុំឃើញវេតាបួនអង្គ
ឈរនៅជុំវិញទាំងបួនផែនដី កំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួនផែនដី
ដើម្បីឱ្យខ្យល់មិនបក់លើផែនដី ឬលើសមុទ្រ ឬលើដើមឈើណាមួយឡើយ។
ហើយខ្ញុំឃើញវេតាមួយអង្គទៀត ឡើងមកពីទិសខាងកើត
មានត្រូវរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស័ន។
ហើយទ្រង់បានស្រក់ដោយសំឡេងខ្យល់ទៅកាន់វេតាបួនអង្គ
ដដែលបានទទួលអំណាចឱ្យបំផ្លាញផែនដី និងសមុទ្រ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា
កុំបំផ្លាញផែនដី ឬសមុទ្រ ឬដើមឈើទាំងឡាយឡើយ
ដរាបដល់យើងបានបោះត្រាលើផ្ទះសន្តិភូមិក្នុងមុខរបស់ព្រះនយោបាយសិរីរាជៈ
7:1-3។

ការបញ្ចូល «ខ្យល់ខាងកើត» ការទប់ស្កាត់
«នគរជាតិទាំងឡាយដែលពោរពេញដោយសច្ចៈក្នុងកំហឹង» និងការទប់ស្កាត់
«ខ្យល់ទាំងបួន» ទាំងអស់កើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលក្នុងរឿងចុងក្រោយ
ពីព្រោះគឺនៅក្នុងរយៈពេលនៃក្រុងចុងក្រោយនោះហើយ
ដដែលត្រូវរបស់ព្រះគ្រូរូបដាក់លើបុរាណសុភវរស័ន។
ខ្យល់ទាំងបួនដែលកំពុងត្រូវបានទប់ស្កាត់ដោយទេវតាទាំងបួន
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាសុលាម។

«ទេវតាទាំងឡាយកំពុងកាន់ខ្យល់ទាំងបួន ដដែលត្រូវបានគំរាមដោយសេកាចសាហាវមួយ
កំពុងស្រងៃរកការបំបែកឱ្យរួច ហើយសុទ្ធាចលនាកាត់លើផែនដីទាំងមូល
ដោយនាំមកនូវការបំផ្លាញ និងសច្ចៈក្នុងសុលាប័នដោយផ្ទាល់របស់វា។»

«តើយើងនឹងដកេលកំរើលើតម្លៃដ៏តម្លៃបំផុតនៃពិភពអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងស្ថិតក្នុងសុភវរស័ន គ្រឿងកំរើល និងសុលាប័នឬ? ឱ!
សូមឱ្យនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង មានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមរបស់ព្រះ
ដែលបានផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណសុភវរស័ន។
ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចឈរលើដីរបស់ខ្លួន ហើយរស់នៅ។ យើងត្រូវឃើញថា
ផ្តល់នោះចុងអង្កេត ហើយទ្រង់នោះតូចចង្អុលអង្កេត។ ប៉ុន្តែ
កាលណាយើងឆ្ងល់កាត់ទ្រង់តូចចង្អុលអង្កេតនោះ
ភាពទូលាយរបស់វាគ្មានព្រំដែនឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.

យើងនឹងពិចារណាអំពីសច្ចៈក្នុងពិភពទាំងនេះបន្តិចម្តងទៀតនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត
ព្រោះគឺ «នៅក្នុងសម័យនៃស្ថានភាពទាំងនេះ»
ដដែលត្រូវបានគំរាមដោយនគរទីប្រាំបីនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ដដែល
«មកពីនគរទាំងប្រាំពីរ» នោះ
ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កកើតនគរមួយដ៏ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។

ហើយនៅក្នុងសម័យរបស់ស្ថានភាពទាំងនេះ ព្រះនៃស្ថានសួគ៌នឹងបង្កកើតនគរមួយ
ដែលមិនអាចត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ;
ហើយនគរនោះនឹងមិនត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យបុរាណសុភវរស័នដទៃទៀតឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងកំរើល
ហើយបំផ្លាញអស់ទាំងនគរទាំងនេះ ហើយវានឹងស្ថិតស្ថេរនៅអស់កល្បជានិច្ច។
ពីព្រោះទ្រង់បានទតឃើញថា ថ្មមនោះត្រូវបានកាត់ចេញពីក្នុង

ដោយឥតមានដំបើពាល់ ហើយថាវាមានកំទេចដកៃ លង្កហិន ឌីតឌុប បុរាក់
និងមាសជាប់ណែកៗ;
ពុះដ៏ធំមានបុរាប់ឲ្យសុតចេញពីអ៊ុនដៃនឹងកើតមាននូវពេលខាងមុខ;
ហើយសុបិននោះពិតបុរាក់ដ ហើយការបកស្រាយរបស់វាគឺបុរាក់ដមនៃ។ ដានីយ៍លែ 2:44,
45។